

Başlarken

20. asrın ilk yarısında emekleme dönemini geçiren Damar Cerrahisinde 2. Dünya Harbinden sonra hızlı bir gelişim olmuş ve 1950'li yılların başlarında çarpıcı uygulama örnekleri gözükmeye başlamıştır. Nitekim ilk aort trombozu ameliyatı 1950'de, ilk aort anevrizması ameliyatı da 1951'de yapılmıştır.

Çağdaş damar cerrahisinin ülkemizde ilk uygulamaları 1960'lı yıllara rastlar. Böyle bir gecikmeye rağmen uygulama, belirli merkezlerde de olsa, kısa sürede rutin işlemler arasına katılmıştır. Ancak yaklaşık 30 yılı geride bıraktığımız halde damar cerrahisinin ülkemizde istenilen düzeye ulaştığı söylenemez. Tersine son yıllarda batı ile aramızdaki mesafenin giderek açıldığı gözlenmektedir. Bunun başlıca nedeni teknolojik gelişimin yakından izlenememesi ve bu yeni cerrahi dalını hak ettiği yere oturtmamış olmasıdır.

Batı ülkelerinde, Vasküler Cerrahi ister Kardiovasküler ister Genel Cerrahi içinde (ki genelde böyledir) gözüksün, gerçekte bağımsız bir dal olarak çalışır. Ülkemizde vasküler cerrahiye özel bir konum verilmemiştir. Ya kardiovasküler ya da genel cerrahi içinde, üvey evlat muamelesi gören bir köşeye atılmış üniteler halindedir. Çoğu yerde belirli bir kişilik ve ad (servis, ünite, bilim dalı, v.b.) bile verilmemiştir. Konuya yönelmiş hekimler kendi günlük uygulamalarına yapabildiği kadar damar hastalarını da eklemektedir. Tababet İhtisas Tüzüğünde değişiklik yapılarak vasküler cerrahi bağımsız bir bilim dalı haline getirilmedikçe bu acıklı görünüm devam edecek ve batıyı yakalamak hayal olarak kalacaktır. Bazı merkezlerin bu tanımın dışında olması ya da dışına çıkabilmesi bu gerçeği değiştirmez. Hedefimiz damar cerrahisini ülkenin her yerine yaymak ve belirli bir düzeye çıkarmak olmalıdır.

Ülkemiz yasalarına göre, hayatında damar

cerrahisi yapamayanlar da dahil, kardiovasküler cerrahların tümü damar cerrahisini öğrenmiş kabul edilir. Üzülerek söylemek gerekirse bunlar çoğunluğu oluşturmaktadır. Genel cerrahi bölümleri içinde damar cerrahisi yapanların durumları ise sürekli tartışma konusudur. Zira ciddi bir yasal boşluk mevcuttur ve bu boşluk süratle giderilmelidir. Vasküler cerrahiye hak ettiği kişilik ve bağımlılık verilmeden "*Ben herşeyi bir anda yaparım*" düşüncesi ile bir yere varılmayacağını kabul etmeliyiz. İki senede bir yapılan Kardiovasküler Cerrahi Kongresinde damar cerrahisi ile ilgili yalnızca 8 tebliğ varken, yine iki senede bir düzenlenen Vasküler Cerrahi Kongresinde yer alan 70 küsur bildiri bu savımızı desteklemektedir.

Bu açığı nasıl kapatabiliriz? Tek umut genç meslektaşlarımızın konuya bütün enerjileri ile sahip çıkmaları ve yılmadan, çekinmeden mücadele ederek damar cerrahisini bütün dünyaya olduğu şekilde layık olduğu yere oturtabilmelidir. Bizler bu konuda başarılı olmadık. Kimbilir belki de şuur altında başarılı olmak da istemedik. Ama sizler bunu başarmak zorundasınız. Mesleki yönden tatmin olmak ve ilerlemek için başarılı olmaz zorundasınız. Hergün karşınıza çıkabilecek yetersiz tedaviler ile sakat kalmış ya da hayatını kaybetmiş hastalarımızın vicdani yüküne ortak olmamak için başarmak zorundasınız.

Bugün sizlere ilk sayısını sunmak mutluluğuna eriştiğimiz mecmuamızın bunun ilk adımı olmasını dilerim. Bu dergi hepimizin dergisidir. Eksiklikleri olabilir. Ama zamanla kıymetli yazılarınız ve deneyimlerinizle mükemmele ulaşacağınıza eminim. El birliği ile sahip çıkmanız yeterlidir. Hepinize en derin saygı ve sevgilerimle.

Prof. Dr. Metin ÖZGÜR

Sayın Meslektaşlarım,

Ülkemizde periferik vasküler hastalıkların diğerleri içindeki oranı bilinmemektedir. Gittikçe artan teknolojinin ve trafik akışının damar yaralanmalarındaki acil girişim için önemi bilinmektedir. Bu meyanda kronik seyirli arter ve ven hastalıkları ile ilgili teşhis ve tedavi yöntemleri dünyada olduğu gibi ülkemizde de aşamalar katetmektedir. Bu gibi vakalar üniversite, sağlık bakanlığı, SSK ve diğer kuruluş hastanelerinde çoğunlukla genel cerrahi ve kalp damar cerrahisi içerisinde tedavi görmekte ve bilimsel çalışmalar yapılmaktadır. Bu kuruluşlarda sayıları çok düşük olan meslektaşlarımız konuya eğilmekte fakat diğer hizmetlerin yoğunluğu içerisinde arzu edilen düzeye bilimsel olarak ulaşamamaktadır.

Birçok batı ülkesinde olduğu gibi ülkemizde de vasküler cerrahinin ayrı bir dal olması zorunluluğu hepimiz tarafından kabul edilmekte ve dernek olarak uzun yıllardan beri Sağlık Bakanlığı nezdinde gerekli girişimler yapılmaktadır. Sizlerin de katkılarıyla bu amaca ulaşacağımız inancındayız.

Bilgi alışverişinde bulunmak, bilimsel çalışmalarımızın düzeyini ölçmek, teknolojik geliş-

min sergilenmesinden yararlanmak için derneğimiz 1978'den beri iki yılda bir ülkenin değişik yörelerinde kongreler tertiplemektedir. Bu yıl da bildiğiniz gibi VI. Ulusal Kongre, uluslararası katkı ile Ekim ayı sonunda Ürgüp'te yapılacaktır.

Bu faaliyetlerin içerisinde en büyük eksikliğimiz çalışmalarımızı belgeleyen ve yayın bir yayın organımızın olmamasıdır. Fakat, İ.Ü. İstanbul Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı'ndan Prof. Dr. Metin Özgür, Doç. Dr. Murat Kayabalı ve arkadaşlarının dernek adına bu eksikliğimizi gidermek için yapmış oldukları büyük çaba ve fedakarlığa hepimiz adına teşekkür ediyorum.

Bundan böyle uygun aralıklarla vasküler cerrahi mecmuasını sizlere sunmaktan kıvanç duyuyoruz. Yoğun ilgileriniz yaşamını sağlayacaktır. Sahip olacağınız inancı ile saygılar sunarız.

Vasküler Cerrahi Derneği Yönetim Kurulu adına

Prof. Dr. İbrahim CEYLAN